

Vaatimukset

- riidanalainen komission päätös, joka on tehty 27.10.2010, valtioneudesta C14/09 (ex NN 17/09), jonka Unkari on myöntänyt Péti Nitrogénművek Zrt:lle (annettu tiedoksi asiakirjalla C(2010) 7274), on kumottava ja
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan
  - komissio ei soveltanut markkinoilla toteutettavaa liiketoimien koskevaa periaatetta
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan
  - riidanalainen päätös tehtiin SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastaisesti
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan
  - riidanalainen päätös tehtiin Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja SEUT 296 artiklan vastaisesti
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan
  - riidanalainen päätös tehtiin Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan vastaisesti
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan
  - riidanalainen päätös tehtiin luottamuksensuojan periaatteen vastaisesti
- 6) Kuudes kanneperuste (toissijaisesti ensimmäiseen ja toiseen kanneperusteeseen nähden), jonka mukaan
  - riidanalainen päätös tehtiin SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan vastaisesti.

Kanne 22.7.2011 — Deutsche Post v. komissio

(Asia T-388/11)

(2011/C 282/66)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Post AG (Bonn, Saksa) (edustajat: asianajajat J. Sedemund, T. Lübbig ja M. Klasse)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission 10.5.2011 tekemän päätöksen asiassa C 36/2007 — Saksa, valtioneutkimus Deutsche Post AG:lle (K[2011] 3081 lopull.)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kumottavaksi komission 10.5.2011 tekemän päätöksen K(2011) 3081 lopull. asiassa C 36/2007 — Saksa, valtioneutkimus Deutsche Post AG:lle, jolla komissio päätti laajentaa SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaista tutkintamenettelyä edellä mainitussa asiassa. Laajentaminen koskee valtion varoista maksettujen niiden virkamiesten eläkkeitä, jotka olivat Deutsche Bundespostin palveluksessa ennen kantajan perustamista, mikä oli jo komission 12.9.2007 tekemän päätöksen aloittaa menettely asiassa kohteena.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen — Ilmeisen virheellinen luokittelu tueksi.

Komission tekemä ilmeinen arviointivirhe perustuu siihen, että se ei esillä olevassa asiassa soveltanut Combis-oikeuskäytäntöä (asiassa T-157/01, *Danske Busvognmaend v. komissio*, 16.3.2004 annettu tuomio (Kok., s. II-917)). Tämän oikeuskäytännön mukaan toimenpiteet, joilla vapautetaan entiset valtionyritykset eläkevelvoitteesta, joka ylittää määrän, josta yksityisyrittäjät tavanomaisesti vastaavat, eivät ole valtiontukea. Kun tätä sovelletaan esillä olevan asian tosiseikkoihin, tästä seuraa väistämättä, että valtion varoista maksettavat eläkevelvoitteet eivät ole valtiontukea.

- 2) Toinen kanneperuste: asetuksen N:o 659/1999 (1) 1 artiklan b kohdan ja SEUT 107 artiklan ja SEUT 108 artiklan rikkominen — Ilmeinen arviointivirhe "uudeksi" valtiontueksi luokittelussa.

Komission ilmeinen arviointivirhe perustuu siihen, että se ei huomioinut sitä, että kun puhutaan valtion vastuusta eläkevelvoitteista, kyseessä voi olla vain olemassa oleva tuki — jos kyseessä ylipäätään on tuki. Osavaltioiden jatkettu vastuu eläkevelvoitteista perustuu Saksan perustuslakiin, minkä vuoksi se oli olemassa jo perustamissopimusten voimaantullessa eikä sitä ole sittemmin merkittävästi muutettu. Lisäksi komissiota sitoo sen asiassa T-266/02, *Deutsche Post vastaan komissio*, antama selvitys, jonka mukaan se oli jo 19.6.2002 tekemässään päätöksessään todennut eläkejärjestelmästä, että edellytykset valtiontukia koskevan lainsäädännön mukaiselle "edulle" eivät täyty, mikä vastaa valtiontukia koskevan lainsäädännön puuttumattomuustodistusta.

- 3) Kolmas kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen — Ilmeisen virheellinen menetelmä väitetyt valtion-tuen laskemiseksi.

Kantaja väittää, että komissio ei ole suorittanut sen oman näkemyksen mukaan tarpeellista vertailua niiden sosiaalietuuksien, jotka kantaja tosiasiallisesti maksoi virkamiehille, pois lukien väitetyt "lisät", jotka koskevat sosiaalietuuksia, jotka ovat epätyypillisiä kilpailutoiminnassa, kun on kyse säänneltyjä tuotteita koskevista hyväksyttävistä korvauksista, ja sosiaalietuustien, jotka yksityisyrityksillä tavallisissa markkinaolosuhteissa on, välillä. Komission laskentamenetelmässä jätetään näin ollen sääntöjenvastaisesti huomiotta kantajan virkamiehille tosiasiallisesti maksettujen sosiaalietuuksien määrä, minkä vuoksi sillä, maksoiko kantaja ja kuinka paljon sosiaalietuuksia, ei ole merkitystä komission laskemaan väitetyt tuen määrään. Kantaja väittää edelleen, että väitetyt korvaukset koskevaa "lisää" ei voida näyttää toteen ja että tuloksilla ei missään tapauksessa voida kattaa sosiaalietuuksia, jotka eivät ole tavallisia kilpailutoiminnassa.

- 4) Neljäs kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen — Sääntelemättömän alan säänneltyä alaa taholta tapahtuvan väitetyt "ristikkäistukemisen" ilmeisen virheellinen luokittelu tuen olemassaolon määrittämistekijäksi.

Kantaja väittää tähän liittyen erityisesti, että komissio jätti tekemättä edellytetyn ylikompensatiolaskelman eikä selvittänyt, ylittivätkö valtion kompensatiomaksut lainkaan kompensointikelpoiset kustannukset.

- 5) Viides kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen — Ilmeiset virheet kilpailulle tyypillisten sosiaalietuustien kriteerin vahvistamisessa.

Kantaja väittää tähän liittyen erityisesti, että laskiessaan yksityisten työnantajien sosiaaliturvamaksuja, jotka ovat kilpailulle tyypillisiä, komissio sisällytti niihin työntekijämaksut, vaikka nämä perustuvat työntekijän suorituksen eikä niitä voida laskea työnantajan vastattavina oleviin sosiaaliturvamaksuihin, ja edelleen, että komissio käytti kriteerinä virkamiesten (korkeampaa) palkkatasoa yksityisten yritysten kilpailulle tyypillisen palkkatason sijaan. Jos nämä kaksi virhettä korjataan, mitä kantaja vaatii, väitetty tuki poistuu kokonaisuudessaan.

- 6) Kuudes kanneperuste: SEUT 296 artiklan 2 kohdan rikkominen — Perustelujen puuttuminen.

Kantaja väittää lopuksi, että riidanalaista päätöstä ei ole perusteltu riittävästi.

Kanne 18.7.2011 — Guccio Gucci v. SMHV — Chang Qing Qing (GUDDY)

(Asia T-389/11)

(2011/C 282/67)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Guccio Gucci SpA (Firenze, Italia) (edustaja: asianajaja F. Jacobacci)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Chang Qing Qing (Firenze, Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 14.4.2011 asiassa R 143/2010-1 tekemän päätöksen siltä osin, kuin sillä hylättiin luokkiin 9 ja 14 kuuluvia jäljelle jääneitä tavaroita koskeva väite ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "GUDDY" luokkiin 9, 14, 18 ja 25 kuuluvia eri tavaroita varten — Yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 6799531

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön tavaramerkiksi numerolla 121988 luokkiin 9, 14, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten rekisteröity sanamerkki "GUCCI"

Väiteosaston ratkaisu: Väite hylättiin

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston ratkaisu kumottiin osittain ja valitus hylättiin osittain

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta (i) ei tutkinut tarkasti sille toimitettuja asiakirjoja ratkaistakseen asianmukaisesti kysymykset tavaramerkin "GUCCI" suuremmasta erottamiskyvystä ja tavaramerkkien foneettisesta vertailusta, ja tämän jälkeen (ii) tulkitse ja sovelsi virheellisesti yhteisön tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1)